

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det, der fik mig til at bede om ordet for en kort bemærkning, var de ord, der kom fra vores udmærkede landbrugs- og fiskeriminister om, at der er nogle, der svæver i den vildfarelse, at hvis vi afskaffer kvotesystemet, bliver fiskeriet frit, og hvor landbrugs- og fiskeriministeren sagde, at det tror han ikke det vil blive, for vi er nødt til at lytte til biologerne.

Dertil vil jeg sige, at det vel i grunden er, fordi vi lytter for meget til biologerne, vi en gang imellem har problemer med, at der er for få torsk eller for mange torsk osv.

Jeg synes, ministeren glemmer lidt, at der er noget, der hedder udbud og efterspørgsel, og at der også er noget, der hedder en sund økonomi og fiskernes sunde fornuft. For det er jo altså sådan, at hvis der er ved at være mangel på sild, torsk eller andre fisk, når fiskerne tager ud med deres både, og de kommer hjem med en næsten tom last, så er den dag jo spildt, for de får ingen penge med hjem, og de kan ikke engang betale deres olieafdrag og deres mandskab, og så bliver de jo hjemme.

Det vil altså sige, at der er den ganske almindelige regulering af fiskeriet, at hvis der er en fiskeart, der er ved at forsvinde, bliver fiskerne væk fra fiskebankerne, indtil det kan betale sig at tage ud igen. Det er en naturlov, og den har eksisteret lige så længe, som der har været mennesker på Jorden, og den vil fortsat eksistere. På det tidspunkt, hvor der ikke er nok at fiske efter – og det vil jo ske lang tid før der ophører med at være fisk – vil fiskerne jo frede disse fiskebanker, for det vil simpelt hen koste dem penge til dieselolie og mandskab at tage ud på disse fiskebanker.

Det er, som om man tror, at fiskerne – de, der tager ud for at fiske – slet ingen hjerne har, at de slet ikke selv kan vurdere det, og det er jo rent faktisk forkert.

Vi kan jo se, hvordan det gik i New Zealand, da man dér gjorde landbruget frit og uafhængigt af tilskud osv., hvordan det blomstrede op. Og hvis det danske fiskeri blev uafhængigt af kvoter og ophugningsstøtte osv., ville der være en naturlig fiskebestand – både i forhold til den fiskemængde, vi kan spise, og i forhold til de fisk, der er i havet.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Grunden til at jeg tager ordet igen, er, at ministeren igen bruger ordet »nogle«: at der kan laves forsøg med *nogle* både.

Jeg mener, at det er vigtigt at få en tilkendegivelse om, at det ikke bare bliver *nogle* både – altså sådan, at der er et vist antal både i én havn og nogle andre både i en anden havn – men at man sørger for at tage en stor gruppe af både eller et stort område ud, sådan at det bliver noget, der hænger sammen, og som kan sammenlignes, for ellers bliver der en ulige konkurrence mellem de to typer, altså dem, der kører efter det ene system, og dem, der kører efter det andet system. Ellers kommer det ikke til at fungere.

Det er den ene ting, og jeg mener ikke, at der i den grundforordning, som ministeren selv omtalte, ligger nogen som helst problemer i at tage et ganske stort område ud – i princippet hele Danmark – og kører den efter nogle regler, der afviger fra grundforordningen. Det kunne man i princippet godt gøre.

Så er der en anden ting, og det er til hr. Aage Brusgaard:

Det er nok noget af en tilsnigelse at tale om, at der på det her område findes en naturlov om, at antallet af både bliver indstillet efter den mængde fisk, der er, for hvis man ser på udviklingen inden for fiskeriet i det sidste par generationer, er der jo faktisk sket det, at man har udviklet større og større både, andre fangstmetoder og større og større maskinkraft for at kunne pløje hurtigere igennem havet, og det vil sige, at den naturlov i allerhøjeste grad er blevet undermineret af, at mennesket har fået bedre og bedre fangstmetoder.

Hvis vi f.eks. tager sildebestanden, så er den utrolig påvirket af, at man har indført notfiskeri, hvor man stort set er i stand til at fjerne en hel portion sild, og hvor man i gamle dage med sildetrawl pløjede igennem sildene og der altid var en stor del, der overlevede. Sådan er det ikke med notfiskeri, og det vil sige, at notfiskeri faktisk er en metode, hvor man i realiteten er i stand til at fjerne ganske betragtelige mængder sild, hvilket man ikke kunne gøre tidligere.

Så det med naturloven er simpelt hen noget vrøvl.